

Theme:

The potential for creating **קדושה וחילול** is a central theme in the parasha that moves from **מועד** in space to **מועד** in time. Two types of time, linear and cyclical, connect **שבת** and **מועד**. They interconnect through **לחם**, where the arrow of time began in death and entropy. **שבועות** connects both faces of time through **לחם** and presents once again the options offered in **גן עדן** for immortality, the choice of **עמל מלאכה** or **עמל תורה**. It is **קביעות עתים** that is the essence of **מועד**, and defines the presence of **קדושה** in one's life.

Structure:

The new potential for **קידוש וחילול** thematic in the parasha

חילול השם of **מקור** as the true **מומים**

Relating **שבת** and **מועד**

Two types of time and their relationship to **חג השבועות**

לחם as the interconnection, thematic throughout

The honor of **זרה** and its relationship to **קדושה**

Two paths to uniqueness presented by **שבועות**

The relationship of **קביעות** to **מועד**

– OUTLINE –

ענינים VARIED

אבלות

קדושת כהונה

מומין

טומאה במוקדשין ותרומה לזר

סדר המועדים

נרות ולחם הפנים

מקלל

COMMON DENOMINATOR OF **קידוש וחילול**

What is the common denominator of **לזרים** and **ותרומה** בקודש?

Only **חילול** and **חילולו** כי **חילולו** and **חילולו** כי **חילולו**

ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא **תחלל** את שם אלקיך אני ה'

ולא תשבעו בשמי לשקר ו**תחלל** את שם אלקיך אני ה'

מקדשי ו**תחלל** את שם קדשי

קדשים יהיו לאלקיהם ולא **תחללו** שם אלקיהם כי את אשי ה' לחם אלקיהם ויקרא פרק כ פסוק ו

אשה זנה ו**תחלה** לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלקיו

ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא **תחללת** באש תשרף

ומן המקדש לא יצא ולא **תחלל** את מקדש אלקיו

אלמנה וגרושה ו**תחלה** זנה את אלה לא יקח כי אם בתולה מעמיו יקח אשה: ולא **תחלל** זרעו בעמיו

ויקרא פרק כ פסוק יד

ויקרא פרק כ פסוק כג

פרק כב פסוק ב'

ויקרא פרק כב פסוק ט

ויקרא פרק כב פסוק טו

ויקרא פרק כב פסוק לב

ויקרא פרק כד פסוק טז

ולא תחלל את מקדשי כי אני ה' מקדשם

דבר אל אהרן ואל בניו וינזרו מקדשי בני ישראל ולא **תחללו** את שם קדשי

ושמרו את משמרתו ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי **תחללו**

ולא **תחללו** את מקדשי בני ישראל

ולא **תחללו** את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל

ונקב שם ידוד מות יומת

קידוש וחילול ה' ומלאכי

Incredible that after **קדושים תהיו כי קדוש אני** that the parasha did not include these two central **מצוות**.

The **חינוך שי"ד רמב"ם סה"מ לאוין סג חינוך רס"ח**

And where do we find them: in the absurd placement among **בעלי מומין**!

Yet this is desperately serious! See **מלאכי פרק א**

בן יכבד אב ועבד אדניו ואם אב אני איה כבודי ואם אדונים אני איה
 מוראי אמר ה' צבאות לכם הנהנים בוזי שמי ואמרתם במה בזינו את שמך
 ז מגישים על מזבחי לחם מגאל ואמרתם במה גאלנוך באמרכם שלחן ה' נבזה הוא
 ח וכי תגשון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין רע הקריבהו נא
 לפחתך הירצך או הישא פניך אמר ה' צבקות... יב כי ממזרח שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים ובכל
 מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי גדול שמי בגוים אמר ה' צבקות:
 יג **ואתם מחללים** אותו באמרכם שלחן ה' מגאל הוא וניבו נבזה אכלו:
 יד ואמרתם הנה מתלאה והפחתם אותו אמר ה' צבקות והבאתם גזול ואת הפסח ואת החולה והבאתם את
 המנחה הארצה אותה מידכם אמר ה'

The **מקלל** is also a **מחלל** based on his mistaking the **לחם הפנים** as “blemished”

“ויצא” **מפרשה של מעלה**

עבודה זרה AS AN OBJECT OF RESPECT

In both **מקלל** and **מלאכי**!!

רש"י מלאכי: אפילו מי שיש לו ע"ז יודע אלוה על כולם

מנחות ק"י: דקרו ליה אלקא דאלהיא

איש כי יקלל אלוהיו – עבודה זרה שלו!

This issue of **כבוד** was precisely the error of **אנוש**

Amazing that the very same parasha that demands **מסירות נפש** for **ע"ז** should prohibit you from cursing it, which is itself the **כבוד** at the root of **ע"ז**!

THE CREATION OF **קדושה** AND **חילול**

אמור ואמרת

A thoroughly generic name on the surface – with important implications: **להזהיר גדולים על קטנים**

Not part of **חינוך**

Responsibility for the **חפצא** of **כהונה**: do not have a baby in the hospital with a **טומאה**!

את ה' האמרת

אמור ואמרת: חטיבה אחת בעולם!

Though **את ה' האמרת** is the source of **קידוש**

The “seventh son” brings proof that he cannot even pretend to bow down from **את ה' האמרת היום**, beyond plain **עבודה זרה** of **איסור**

קידוש השם for **מסירות נפש**

Defining the nature of the **כהונה**

חילול

Only here can we imagine a **מקלל**

The possibility of **יכה יוסי את יוסי** for the first time

Leads to the possibility of taking over the **קדושה** of time

THE CREATION OF **מועד** IN TIME

אין לי מועדים אלא אלו: אלה הם מועדי

תקראו אותם במועד: **קביעות קדושה** אמור

But then how to explain **שבת** if the issue is **קודש**?

THE PRESENCE OF שבת

Difference in the ברכה

The excuses offered, e.g. 'כל המחלל את המועדות וגו'

It makes more sense to see this as a function of the nature of קדושת מועד

The מקור הקדושה בבריאת העולם

Presence of שבת in both space and time: מועד ואוהל מועד

Defining שבת in terms of אוהל מועד

The מקור of all קדושה

Both פרשות מועד open with שבת

The השולחן does not seem to belong here

לחם AS THE CONNECTION

Unless for some reason לחם can be introduced only now

EVERY SINGLE PARASHA IN THE SIDRA SPEAKS OF לחם

חם אלקיהם הם מקריבם והיו קדש	פרק כא פסוק ו
וקדשתו כי את לחם אלקיך הוא מקריב	פרק כא פסוק ח
להקריב לחם אלקיו	פרק כא פסוק יז
את לחם אלקיו לא יגש להקריב	פרק כא פסוק כא
לחם אלקיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל	פרק כא פסוק כב
ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא	פרק כב פסוק ז
יאכלו בלחמו	פרק כב פסוק יא
ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלקיכם מכל אלה	פרק כב פסוק כה
ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו	פרק כג פסוק יד
ממושבתים תביאו לחם תנופה	פרק כג פסוק יז
והקרבתם על הלחם	פרק כג פסוק יח
ונתת על המערכת לבנה זכה והיתה ללחם לאזכרה	פרק כד פסוק ז

THE HOLIDAY OF לחם IS THE HOLIDAY OF שבת

The שבע שבתות is entirely in terms of שבת, from ממחרת השבת to ממחרת השבת השביעית

Next parasha, בהר, the entire שבת is in terms of agriculture

בהר implies the relationship of שבת to agriculture

SHAVUOS, שבת, AND THE TYPES OF TIME

TWO TYPES OF TIME

שבועות does not include לאותות ולמועדים

Not an astronomical phenomenon

The week is the only aspect of time which is entirely human

Look around in the desert and you know the date--but not the day of the week

Creating your own week when lost in the desert by *counting!*

Similar to (גמרא) אדם הראשון

שבת different in its essence

SHAVUOT AS PERSONAL TIME

The שבע שבתות and ממחרת השבת

The holiday that relates to intensely *personal*/time

The only holiday without a date! פעמים ה' פעמים ו' פעמים ז'

Defined by agricultural change

Defined in terms of תבואו אל הארץ

Includes even the דינים of agriculture

Linear time not cyclic time

Personal, part of relationship to אדם

מועד AND BREAD

MO'ED IN TIME BEGAN WITH BREAD

Needing an appointment: לא הוי בדיחי עם חביבי

גן עדן and the loss of אדם הראשון

בזעת אפיק תאכל לחם עד שובך אל האדמה

Created בית מועד לכל חי מוות the חי

שתי הלחם-ברכת הפירות--חטא אדם הראשון (רש"י ראש השנה טז.)!

Meeting place instead of garden!

Death is the ultimate appointment

The arrow of time instead of the garden of access

Exactly why the מועד-הר המזבח was the place to where אדם went

The מקום of his בריאה and of his קבורה משם: אשר לוקח משם

מועד and בית עולמים

The בית מועד לכל חי (זוהר) but now it is only part of משכן

מזבח מציל ממיתה: מזבח קולט

מועד ואבלות

Why מועד is connected in its essence to בית מועד, created out of אבלות

שבעת ימי מילואים=שבעת ימי אבלות

מועד קטן!

דיני אבלות מכאן: לה יטמא חיוב

מועד הפך אבלות--אינו נוהג במועד

מזבח מציל

THE ARROW OF TIME vs. THE CYCLE OF TIME

Adam created the arrow of time instead of the cycle of time which is the general nature of Mo'ed.

The world of entropy

The Torah teaches that people do not die because time has a direction – time has a direction because people die

The arrow of time and entropy--a dying universe is a result of mortality, not its cause

Why did Yehoshua and Moshe die (asks the זוהר) if they were not part of the מעשה העגל?

Redefinition of the nature of time forces death

SHAVUOT, TIME AND AGRICULTURE

שבועות is the only day where time is described by agricultural events

Although we are trained to think in terms of Kabbalat haTorah

שבועות חוקות קציר proves that the שבע שבתות are actually an agricultural event, experienced in nature

ששת ימים תעשה מלאכה

מהחל חרמש בקמה

שבועות as groundhog day: to know the agricultural weather report

יום טוב של עצרת ברור--סימן יפה לכל השנה כולה (ב"ב קמז.)

Next week's parasha begins agriculture and seven

אבלות AND AGRICULTURE

Mourning not coincidental during ספירה -- אבלות appears in the same parasha as the ספירה !

But agriculture was not the arbitrary result of the choice of Adam

It was the immediate impact of his will: to be an איש האדמה, a man of the earth

This is what destroyed Noach and Adam, both

This must be why the time is involved in the ultimate **מועד** of personal time: death

בית מועד לכל חי

But how does it relate to the **רבי עקיבא**?

We have to consider the **מיתת** of **מקור** again

TWO OPTIONS FOR UNIQUENESS

Two types of **לחם ועמלות**

אדם לעמל יולד

Two approaches to uniqueness

The original choice of **אדם הראשון** was to be an ingredient in the unfolding process of **בריאה** far from the perfection

Everyone has only a small piece of the line described by that arrow; the world line of the individual, his own interconnection of time-space

Standing up for a **זקן** because of (**קידושין לג.**)

אמת for **עמלות** as a continuing involvement in **קריאת שמות**

חיל as an alternative growth and individuality, without **חטא**

The **נחש** as **שמש גדול**

עבודת הנחש in a human being

Servants to the **יצר** and pumping gas

Why would anyone take that choice of Adam?

Leaving the Garden of Time to the Arrow of Time

Even a **גוי** recognizes that Einstein's life is not just another life

They support research just as **להבדיל** we support **ישיבות**

The infrastructure **קצירה** is only that! The beginning, not the end

China and the cultural revolution that destroyed the **עמל פיהו** and set back society 50 years

THE DANGERS OF **דעת**

The **עגל** and **מוסיף דעת מוסיף מכאוב**

Exactly what happens to **רבי עקיבא** **תלמידי**

זאת התורה אשר שם/סם as **להט החרב המתהפכת**

The desire to be an **איש האדמה** away from complexity

Why it is that we would want the simpler choice

PERSONAL IDENTITY AND SHAUVOT

Yet **שבועות** was clearly meant, as the day of **קבלת התורה**, to address the issue of personal significance and identity

הרבה יוסי איכא בשוקא

For the Torah which ends up giving us personal significance

The **לכם** of **ספירת העומר** and the **לכם** **כז"ע מודים דעצרת בעינן**

שפתותיו דובבות בקבר

חידוש as a replacement of entropy

רבי עקיבא וקבלת התורה

The ultimate detail in **דעת** – this was **רבי עקיבא**

The one who *should* have received the Torah

Was the source of it all in **בבקר ובערב**

For the **רבי עקיבא** **מיתת תלמידי** is the **להט החרב המתהפכת**

Double edged sword

THE DANGERS OF TORAH UNIQUENESS

Students of Rabbi Akiva

The תלמידי ר"ע did the same thing for Torah that איש האדמה אדם did for agriculture

They made Torah unique in a mortal way

אישתמיש בתגא

קרדום לחפור בו

Becoming farmers, Secret Gardens

דאישתמש בתג"א היינו תגים דרבי עקיבא! חלף

חלף is a reversal of one לחם to the other

Personal Torah and mortality

Reassociation through חידושים

The happy preparations amidst the death of Torah

Mourning and sefirat ha'omer go hand in hand because this is what שבועות forces us to face: the options!

תלמידי חכמים בונים

רשב"י

בבוקר זרע את זרעך ור"ש

The one to rebuild and reincorporate

הנהג בהם מנהג דרך ארץ

אם זכו מלאכתן נעשית ע"י אחרים

The תוספות question

There was no קשת in his days *because he was not a farmer*

BACK TO THE CAVE AND OUT AGAIN

He is indeed מתפרנס from the נחש (the חרוב ונחש are both לע' שנה)

What רשב"י says fits after his *first* years in the מערה

Blows up the farmers

But afterwards he was able to heal the rift between the עבודת האדמה and the תורה

די לעולם אני ואתה! די לעולם בעוסקי תורה

הרבה עשו כרשב"י ולא עלו בידם

The ראשונים ואחרונים ותורתן קבע as the difference

מועד=קביעות: אמונת עתי"ך

קבע"ת עיתים לתורה=סדר מועד!!!

עולם הבא and of בריאה as the presence of שבת

"Appointments" need to have a מקור in שבת

THE NOTION OF AN OPERATIVE PRINCIPLE WITHOUT WHICH COMES חילול

The difference between here and ראה is שבתון as the קדושה

חולה כמו פסח: הקריבהו כיסוד הדין

What other justification is there for putting חולה with פסח?

קוצץ בנטיעות יכה יוסי

No relationship between the מעשה and the results

גדול שמי בגוים

Without הקריבהו נא and the respect for עבודה זרה you miss the basis of קדושה

Without the מנהג דרך ארץ"ץ there can be nothing but חילול

איש כי יקלל אלוהיו

דרך ארץ of בריית הלוי destroy the essence of בוזי שמי

And makes מועד impossible

שבעת ימים=לראות פני המטרונותא

The קביעות in life defines that life's reality

The infrastructure for such a life becomes meaningful

יום הששי

מעשה בראשית of יום הששי as the day that is meant to be Shavuot

Just as every time this year we are presented with the question: The קצירה is here--a universe waiting to be used

יום הששי is the day of completion

יום הששי on אדם הראשון for סעודה

קצירה ביום הששי as the time to *begin* work, just as אדם appeared after

לחם ושתי הלחם

The day of לחם ושתי הלחם

What are you going to *do* with it?
In its essence it involves us with שבת-עבודה-לעבוד את האדמה-קביעות for this is the nature of Torah's presence in the בריאה!

KEEPING WARM

Keeping the לחם warm is keeping your מעשים warm until they can be used

!פרנסה is the source of שולחן for the warmth on the רמב"ם: הקב"ה מזמין לו די צרכיו

קביעות by מועד as definer of presence of כהן

The creator of קדושה in life

!אלו ת"ח העוסקים בהלכות עבודה בכל מקום: גדול שמי בגוים

קביעות of your nature is גם במיתתן חיים הם

קביעות is their רשעים מתים גם בחייהם

די לעולם are תלמידי חכמים

עץ of the תיקון for this is the נעשה אדם נאמר בעבוריך

TORAH AS ULTIMATE מועד

שבת actually was a קבלת התורה

The whole story is in מסכת שבת

In פרק רבי עקיבא!